

tíðindablaðið sosialurin

Blaðfólk:
Høgri Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirskotsstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kajmar Lindenskov
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postmaga 76
110 Tórshavn

oddagrein

Ólavssøka

FYRI níggu hundrað og átta og hálvtrýssinstjúgundu ferð fara vit í ár at halda Ólavssøku til minnis um deyða mæta norska kongsins Ólav Haldarsonar. — Digra og seinni nevnda Hin Heilaga.

HÓAST søgan sigur frá jarðteknum um hálgleika Ólavs, so hava mangir vísur søgumenn víst á hansara harðrenda levnað og avgjörða miskunnarloysi í strembanini eftir at gerast einakongur Noregs. Brennivargur var hann av teimum stóru og bert hendinga eirði hann fangaðum andstöðingum. Men rætt hansara til Noregs trúna hava bert fáir ivast í.

SKOÐSMÁL sum hetta tykist kanska ikki tespiligt í okkara so-nevndu upplýstu tíð. Men kortini er tíð okkara ikki so nógv øðrvísi. Vápnini eru bert onnur. Eru tey ikki nýmótans trælalund so sum aparhætt, so eru tey rakettir við óteljandi sprengingum, kjarnorkukavbátum og bumum og øðrum tramanskapi, og tey mongu, sum ikki júst hava eina avgjörða støðu fyri ella ímóti at jarðleggja ávis lond og ríki, kenna tíværri heldur ikki øll sær ábyrgd til at mótmæla hesum vitloysi teirra fáu — ikki sum hjá Ólavi — í strembanini eftir óskerdum ræði í Noregi, men eftir ræðinum yvir alheiminum.

SO okkum er ikki givið við vísu at gera av, hvørjir av Noregs kongum vóru tey størstu bølmenningu. Men vit vita, at í broytingartíðum, sum teimum í Noregi eftir siðaskiftið og kanska heilt fram til Magnus Lagabøtur, bar ongum miðalhampamanni til at bjóða til at stjórna hesum syndraða landi.

HELDUR ikki var politiska skilið og endamálið hjá teimum mongu, sum buðu seg fram sum kongsevni, altíð greitt, men heldur tíðum merkt av ovurhuga fyri einum góðum «ævintýri», tað verið seg styttri ella longri og slíkum ævintýrarnum beyð ikki ímóti at falla á vali í so heiðurligum stríði sum fyri at vinna landsins trúna.

TÍ var lív teirra kanska mangan gerandisligt og lítisvert, so var slíkur deyði tað ikki.

EISINI í okkara öld hefur fýroyskt skald rætt um at «lívlat» er ikki deyði, men at seta førningin frá sær...», so kanska eru vit ikki so nógv øðrvísi hóast hesin førningur nú ikki nýtist at vera rætturin til heil ella hálv ríki, men heldur umstøður til framhald av menningini av tjóðini og frælsi hins einstaka.

MEN hóast lýtini sum »bruna-kongur« og harðrendari enn teir flestu, so var stevna Ólavs greið. Arvurin eftir faðirinn Harald Hårfagra skuldi lyftast og vinnast aftur og heidnin, sum skiftandi kongar og stórmenn høvdu stríðst ímóti síðan dagar Ólav Tryggvasonar, skuldi basast og Hvíti Krist setast í stað gomlu gudanna.

TRÚNUNA vann hann og eisini so dánt flestallar norðmenn fyri Hvíta Kristi.

OKKARA egna Sigmundi, sum royndi tað sama, eydnaðist hetta seinna ikki í sama mun, men hesin fall eini 28 ár undan Ólavi kongi og siðalagsliga kundi hópur verið framdur hesi broytingarar.

MEN sjálvstýrstrygd fýroyinga hesi hendingaríku ár, Tróndur í Gøtu, skyldmaður Ólavs, livdi kongin av við fimm árum og var helst á ellisárum so mikið kørur í skriftunum sum til bar á útoyggjum tá á døgum.

ÓLAVUR kongur hevði hóast harðrenda lyndi sitt sína egna stevnu. Helst kann tað sama sigast um Sigmund og í stevnu Tróndar ivast vit ikki.

GÆVI vit eisini vóru so fullvís í okkara Ólavssøkustevnu hesar hátíðardagar, at klandur og kegl, tað verið seg politiskt og nú eisini hetta seinasta keglið millum bygd og bý, varð goymt og gloymt, so vit styrkt av tignarligu minnunum um stríð teirra farnu, styrkt av fræini um rokkin felags mál og ment í vónini um einar enn fríðari Fýroyar, enn betur hættaðu okkum undir dagsins førning.

k

Hví ikki sambæriligur Jógvan!

Er tað ikki ein fyrirtreyt fyri, at grundstøðið undir trúverðigheit borgmeistarans ikki skal fara at rilla, at sambæriligheitin verður hildin í æru? Men visir tað seg tíværri, at her mangan hefur skortað upp á vilja.

Las nú ein dagin í lokala blað okkara Norðlýsinum, eina frágreiðing, ella eina blaðgrein, har tú greiðir frá, at vit skulu fáa eina matrikuldeild her til býin. Um so verður, so fari eg at loyva mær, at ynskja henni hjartaliga vælkommari, við vón um, at hon kemur at arbeiða eftir teimum fyriskrivaðu reglunum, og at hon fær loyvi til tess, so at tað sum skattgjaldararnir ynskja, at henda deild skal fáa frá hondini, ella avgreitt, og tað sum verður viðtikið í býráðnum, verður sent henni, so hon kann gera sitt lógliga arbeiði.

Men eisini her hefur tað tianverri skortað upp á vilja, tí vit hava sæð at tað sum er viðtikið í býráðnum, ikki er komið til matrikulstovuna.

Las annars í somu grein, at Kristian Fríðrik Olsen kom við hugskotinum, og hevði sett uppskot fram samsvarandi. Og kundi tað lesast soleiðis, at hetta var verk fólkaflaksins, men verður eitt uppskot ikki viðtikið, so er tað til lítla gleði fyri íbúgvannar. Eg fari at loyva mær at takka Kristian Fríðrik, og eisini teimum, sum viðtøku uppskotið. Um so hevði verið, at ein matrikuldeild var komin fyrr til býin, og verið brúkt, so høvdu vit óivað sloppið frá teimum keðiligu hendringunum, ið vit hava hoyrt um, nú hetta býráðið hefur sitið, har danskt politi hefur verið sent eftir kvinnu, sum hefur roynt at vart sitt egna matrikulnummar. Og hví slíkur mannammur verður gjørdur.

Vit minnst jú væl til hitt kvæðið, á opnum býráðsfundi, tá ein vissur vegur skuldi gerast framvið barnaheim titt Kristian Fríðrik, har Kristian Olsen spældi leiklut tin mótvægis partamonnum tinum í samgonguni, meðan tú sat úti í kjallaráruminum, nokk á sama plássi, sum Álvheðin greiðir frá í blaðgrein sinnari, at ein vissur býráðslimur vanligja situr, meðan hana ungakamparnir ganga fyri seg úti í býráðssalinum. Og tá so atkvøðast skal, verður kallað inn, men meðan tú sat úti hetta kvæðið, tapti

Kristian Olsen atkvøðugreiðsluna, tá atkvøtt bleiv um, hvussu vegurin skuldi gerast. Vit hoyrdu at allir formalitetir vóru í lagi, men sum søgurnar ganga, so hefur tað verið minni enn klárt.

Las annars í somu blaðgrein, at Jógvan við Keldu greiðir frá, tí sera góða samarbeiðið, ið hefur verið millum býráð og matrikulstovuna. Hevði havt hug at spurt Hans O. Danielsen, um nakar ser-sáttmáli er, ella hefur verið millum býráðið og matrikulstovuna, so at borgmeistarinn saman við medarbeiðarum sínum, hava kunna slept allar hesar svørtu lygnir út, nú teir hava sitið við ræðið. Um so er, so skuldi Poul Michelsen, sum er partamaður Jógvans við Keldu og hansara kollega, átt nógv svørt fólk gangandi suðuri í Havn, so tað skuldi verið óneyugt hjá einum vissum politikara at sent fýroyingar til Namibia at arbeiða millum

svørt fólk har, men tibetur Hans O. Danielsen, min góði vinur. Hóast sjónin er farið at vikna, so hava eg dugað at sæð, at klistrið á hesum lygnum hava vent øvugt, so tær hanga við borgmeistara okkara og hansara nærmastu medarbeiðarum, og ger hetta tað, at grundin undir tí gullketu, sum skuldi verða býráðslimum okkara til hjálps og fyrirmyndar, er vorðin somikið dökk, at ketan ikki skínur so, sum hon stendur fyri at gera.

Nú fara at verða 4 ár síðan, at tveir sáttmálar blivu undirskrivaðir millum býráðið og ognararnar á Strond, í samband við, at Haraldssund skuldi tippast. Vit finga ikki minni mann enn Mikkiál Helmsdal og ein medarbeiðara hansara norð at fundast. Vit vóru eisini á staðnum, at hyggja at umstøðunum, sum løgu til grund fyri, at hetta ar-

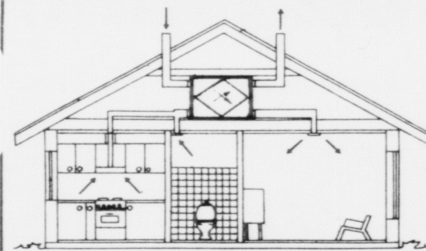
Framhald á síðu 17

HONDA lak&rust garanti

-findes ikke bedre

Rein og frísk innanduraluft

P/f demich

Postbox 378 - 100 Tórshavn - Tlf. 11071